

INIMENE

Mina kui müra tekitaja

Nakside rühmas sai enne hommikusööki lastega mahamängitud üks lõbus liikumismäng "Lõbusad lapsed", kus erinevate muusikapalade järgi tegi igaüks kaasa selliseid liigutusi, nagu lapsele meeldis. Mida kiirem oli muusika, seda valjemaks muutus ka laste hääl. Vaikus saabus siis, kui õpetaja muusika kinni pani ja küsis lastelt: "Miks ma käed kõrvadele asetasin ja muusika kinni panin?" Laste vastused olid - me tegime suurt lärmi.

Hommikusöögilauas rahuneti ja siis palusin lastel kuulata, millised on hääled söögilauas. Arutlema ja vestlema aga asusime peale sööki. Esmalt said lapsed teada mõiste "müra" tähenduse. Küsimuse peale, kes teevad rühmas kõige suuremat müra, oli vastus ühene - "Meie!"

Kõik lapsed said nimetada erinevaid tegevusi ja asju, millega müra tehakse - rääkimine, hüüdmine, kaklemine, jonnimine, nutmine, mööbliga ja mänguasjadega, nõudega kolistamine. Lapsed said osaleda erinevates müra tekitavates katsetes ja selgitada, milline käitumine tekitab müra ja milline mitte.

Tuletasime tegevuse lõpus ka meelde rühmareeglid. Lapsed olid kogu tegevuse vältel hästi aktiivsed ja osavõtlikud. Ilusa punkti sellele tegevusele võis panna ühe tüdruku ütlusega. "Rühmas ei tohi valjusti rääkida, siis lähevad ju kõrvad kinni."

Sama teemakäsitus jätkus ka voolimise tegevuses, kus lapsed pidid nüüd voolima teemal "Mürgeldaja". Küsimusele, kas meie rühmas on ka mürgeldajaid, vastas üks poiss koheselt: "See olen ju mina!" Veidi suunavat juttu õpetaja poolt ja läkski voolimiseks. Lõpptulemus oli vahva - küll vooliti iseennast või sõpra pikali jonnimas, valjult (vooliti suur suu) rääkimas, pilli mängimas, kividega ja mänguasjadega liivakastis mängimist, kräunuvat kassi, vormeliautot.

Päevateema oli lastele põnev ja ajakohane ning edaspidi lubati veidi vaiksemalt mürgeldada.

Muljeid jagas Nakside õpetaja Sirje